

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Pally, zástupce předsedy senátu JUDr. Stanislava Rizmana a přísedících JUDr. Vítězslava Pýši, JUDr. Vladimíra Macha, JUDr. Martina Mikysky a doc. JUDr. Jana Svatoně, CSc. při ústním jednání dne 10. 11. 2014 ve věci návrhu **krajského státního zástupce v Praze** ze dne 8. 9. 2014, č. j. 2 SPR 217/2014-18, na zahájení řízení o kárné odpovědnosti **JUDr. Z. V.**, státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Praze,

t a k t o :

Podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, kárně obviněný

JUDr. Z. V., nar. x

státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Praze,

j e v i n e n , ž e

v trestní věci vedené u Krajského státního zastupitelství v Praze pod sp. zn. KZN 854/2012 poté, co dne 10. 4. 2013 obdržel s odkazem na věcnou a místní příslušnost přípis o postoupení trestní věci Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2, sp. zn. 2 ZN 4291/2012, v níž byl vykonáván dozor nad zákonností přípravného řízení trestního vedeného Policií České republiky, Obvodní ředitelství policie Praha II, Služba kriminální policie a vyšetřování, Odbor obecné kriminality - 3. oddělení (dále jen „policejní orgán SKPV Policie ČR“) pod č. j. ORII-56832/TČ-2012-001273, týkající se prověřování podezření ze spáchání zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 3 trestního zákoníku a dalších trestných činů, které měly být spáchány příslušníkem Policie ČR, a poté, kdy byla na Krajské státní zastupitelství v Praze doručena zpráva 12. oddělení Generální inspekce bezpečnostních sborů (dále jen „policejní orgán GIBS“) ze dne 12. 8. 2013, č. j. GI-TC-177-7/2013, jejímž obsahem byla informace o postoupení spisového materiálu policejním orgánem GIBS zpět k dalšímu řízení policejnímu orgánu SKPV Policie ČR, tuto zprávu vzal dne 30. 8. 2013 pouze na vědomí a do 7. 8. 2014 ponechal obsah dozorového spisu Obvodního státního zastupitelství pro

Prahu 2, sp. zn. 2 ZN 4291/2012, pouze založen ve spise Krajského státního zastupitelství v Praze, sp. zn. KZN 854/2012, který byl od 18. 6. 2013 připojen k dozorovému spisu Krajského státního zastupitelství v Praze sp. zn. KZV 59/2013, což mělo za následek, že nad dalším postupem policejního orgánu SKPV Policie ČR nebyl ze strany Krajského státního zastupitelství v Praze v době nejméně od srpna 2013 do 7. 8. 2014 vykonáván dozor v přípravném řízení trestním a ani nebylo možno posoudit otázku případného vyvolání sporu o příslušnost státních zastupitelství k výkonu dozoru v uvedené trestní věci,

t e d y

zaviněně porušil povinnosti státního zástupce a zaviněným jednáním ohrozil důvěru v odbornost postupu státního zastupitelství,

č í m ž s p á c h a l

kárné provinění podle § 28 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství.

Podle § 30 odst. 2 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, **se od uložení kárného opatření upouští**, neboť projednání kárného provinění je postačující.

O d ů v o d n ě n í :

Dokazováním provedeným při ústním jednání byly zjištěny následující skutečnosti:

Okresní státní zastupitelství Praha-východ dne 3. 1. 2012 postoupilo Krajskému státnímu zastupitelství v Praze k dalšímu výkonu dozoru nad zákonností přípravného řízení trestní věc, v níž policejní orgán GIBS prověřoval podezření z neoprávněné lustrace a užívání osobních údajů občanů ČR k registraci motorových vozidel, jichž se měl dopustit bývalý příslušník Policie ČR npor. Z. V. V této trestní věci, která byla vedena u Krajského státního zastupitelství v Praze pod sp. zn. KZN 854/2012, byl dozorovým státním zástupcem kárně obviněný. Ten následně v trestní věci Krajského státního zastupitelství v Praze, sp. zn. KZV 59/2013, vykonával dozor nad zákonností vyšetřování proti obviněnému Z. V. pro skutek spočívající v tom, že v letech 2008 až 2011 jednak jako příslušník Policie ČR služebně zařazený na Obvodním oddělení Libčice nad Vltavou, okres Praha-západ, jednak po skončení služebního poměru, na základě neoprávněně získaných osobních údajů občanů ČR (zčásti z informačních systémů Policie ČR) bez jejich vědomí i souhlasu a za použití padělaných plných mocí registroval na tyto osoby u Městského úřadu Černošice celkem asi 170 motorových vozidel dovezených ze Spolkové republiky Německo. Trestní stíhání Z. V. zahájil policejní orgán GIBS usnesením ze dne 17. 6. 2013, č. j. GI-TC-167-71/2012, a obžalobu podal kárně obviněný dne 14. 4. 2014.

Trestním příkazem Okresního soudu Praha-západ ze dne 30. 4. 2014, č. j. 17 T 55/2014 - 601, byl obviněný Z. V. uznán vinným uvedeným skutkem, který byl kvalifikován jako přečin neoprávněného nakládání s osobními údaji podle § 180 odst. 1 trestního zákoníku, přečin poškození cizích práv podle § 181 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, přečin neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací podle § 230 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku a přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Za tyto trestné činy mu soud uložil úhrnný trest odnětí svobody v trvání jednoho roku s podmíněným odkladem na zkušební dobu pěti let a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu služby v ozbrojených sborech na dobu pěti let. Uvedený trestní příkaz nabyl právní moci dnem 2. 7. 2014.

Při prověřování podezření z trestné činnosti Z. V. se objevily indicie, že by do ní mohly být zapojeny další osoby a že by mohla být kvalifikována také jako daňový trestný čin. Proto policejní orgán GIBS počátkem roku 2012 požádal o spolupráci policejní orgán SKPV Policie ČR, jež prováděl operativní šetření spočívající ve zjišťování relevantních dat k vozidlům, zejména formou mezinárodní policejní spolupráce. Výsledky tohoto šetření policejní orgán SKPV Policie ČR shrnul ve zprávě o stavu věci ze dne 11. 10. 2012, č. j. ORII-19826/ČJ-2011-001273, kterou zaslal policejnímu orgánu GIBS. V této zprávě policejní orgán SKPV Policie ČR uvedl, že podezřelí pod hlavičkou různých společností registrovaných v ČR nakupovali vozidla ze SRN bez daně z přidané hodnoty, tato vozidla převáželi do ČR taktéž bez úhrady DPH, po provedení technické prohlídky je přihlašovali na fyzické osoby, jejichž osobní údaje k tomuto účelu a bez jejich vědomí zneužili, a posléze vozidla prodali do zahraničí. Z tohoto důvodu policejní orgán SKPV Policie ČR dne 15. 10. 2012 pod č. j. ORII-56832-1/TČ-2012-001273 zahájil úkony trestního řízení ve věci zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 3 trestního zákoníku, jehož se měli tímto skutkem dopustit L. D., P. K. a Z. V. Zápisem ze dne 4. 3. 2013, č. j. ORII-56832/TČ-2012-001273, policejní orgán SKPV Policie ČR úkony trestního řízení doplnil o konkrétní data ke každému ze 172 prověřovaných vozidel s tím, že v jednání podezřelých nadále spatřuje zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákona, přečin neoprávněného nakládání s osobními údaji podle § 180 odst. 1 trestního zákoníku a přečin poškození cizích práv podle § 181 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Následně dne 7. 3. 2013 policejní orgán SKPV Policie ČR postoupil tuto trestní věc policejnímu orgánu GIBS k zahájení trestního stíhání, o čemž vyrozuměl Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 2.

Toto státní zastupitelství přípisem ze dne 10. 4. 2013, zn. 2 ZN 4291/2012, postoupilo dozorový spis spolu s přílohami Krajskému státnímu zastupitelství v Praze k jeho sp. zn. KZN 854/2012 s odůvodněním, že uvedená věc souvisí s věcí prověřovanou policejním orgánem GIBS, jejímž předmětem je trestná činnost bývalého policisty Z. V., takže z důvodu věcné a místní příslušnosti má celou trestní věc nadále prověřovat jen policejní orgán GIBS pod dozorem Krajského státního zastupitelství v Praze. Postoupená věc byla u Krajského státního zastupitelství v Praze zaevidována samostatně pod sp. zn. KZN 981/2003. Kárně obviněný ji obdržel dne 10. 4. 2013, dozorový spis Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2, sp. zn. 2 ZN 4291/2012, ponechal založen ve spise Krajského státního zastupitelství v Praze vedeném pod sp. zn. KZN 854/2012 a dne 19. 4.

2013 zaslal policejnímu orgánu GIBS spisový materiál policejního orgánu SKPV Policie ČR v rozsahu 14 svazků, který mu byl při postoupení věci taktéž předán.

Policejní orgán GIBS usnesením ze dne 4. 7. 2013, č. j. GI-TC-177-5/2013, podle § 159a odst. 1 trestního řádu odložil věc podezření ze spáchání zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 3 trestního zákoníku, kterého se měl dopustit Z. V. Podle závěru policejního orgánu GIBS totiž tento bývalý policista jednal pouze v úmyslu opatřit sobě nebo jinému neoprávněný prospěch zneužitím osobních údajů jednotlivých osob k registraci motorových vozidel do provozu, za což je trestně stíhán v samostatně vedené věci. Jednáním Z. V. nedošlo k naplnění subjektivní stránky skutkové podstaty trestného činu podle § 240 trestního zákoníku, neboť zde jednoznačně chybí zavinění ve formě úmyslu. Tím však není vyloučeno, že k spáchání předmětné trestné činnosti Z. V., L. D. a P. K. došlo, avšak bez jakékoliv relevantní souvislosti s působením Z. V. ve služebním poměru příslušníka Policie ČR. Proto policejní orgán GIBS následně postoupil spisový materiál příslušnému policejnímu orgánu SKPV Policie ČR. O těchto skutečnostech policejní orgán GIBS informoval Krajské státní zastupitelství v Praze přípisem ze dne 12. 8. 2013.

Kárně obviněný v ručně psaném referátu ze dne 30. 8. 2013 s odložením věci souhlasil a kanceláři dal pokyn k vyznačení tohoto výsledku a k založení věci vedené pod sp. zn. KZN 981/2013. Téhož dne Krajské státní zastupitelství v Praze vrátilo policejnímu orgánu GIBS jeho spis vztahující se k odložené trestní věci. Dozorový spis Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2, sp. zn. 2 ZN 4291/2012, však kárně obviněný ponechal založen ve spise Krajského státního zastupitelství v Praze, sp. zn. KZN 854/2012, který byl od 18. 6. 2013 připojen k dozorovému spisu téhož státního zastupitelství, sp. zn. KZV 59/2013, vztahujícího se k trestnímu stíhání Z. V. pro nedaňové trestné činy, za něž byl tento obviněný později pravomocně odsouzen.

Následně policejní orgán SKPV Policie ČR bez dalšího prověřování dne 27. 1. 2014 pod sp. zn. ORII-56832/TČ-2012-001273 postoupil spisový materiál týkající se prověřování daňové trestné činnosti Policii České republiky, Krajské ředitelství policie Liberecké kraje, služba kriminální policie a vyšetřování, s poukazem na věcnou a místní příslušnost tohoto policejního orgánu danou sídlem finančního úřadu, který byl příslušný k přijetí daňového přiznání jedné ze společností, pod jejíž identitou byla nakupována vozidla ze zahraničí. Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci, který převzal dozor nad zákonností přípravného řízení, po doplnění spisového materiálu podal Vrchnímu státnímu zastupitelství dne 13. 6. 2014 pod č. j. 2 KZN 432/2014-48 podnět k výkonu dohledu, v němž nesouhlasil s dosavadním procesním postupem policejního orgánu GIBS i s výkonem dozoru Krajského státního zastupitelství v Praze a v němž zpochybnil odložení věci podezření ze spáchání zločinu podle § 240 odst. 1, 3 trestního zákoníku, neboť podle jeho názoru byl úmysl Z. V. podílet se na této trestné činnosti zřejmý a policejní orgán GIBS by měl věc nadále prověřovat. Vrchní státní zastupitelství v Praze pak přípisem ze dne 1. 8. 2014, č. j. 1 VZN 1821/2014-12, věc postoupilo Krajskému státnímu zastupitelství v Praze k dalšímu opatření.

Toto státní zastupitelství provedlo prověrky postupu kárně obviněného v trestní věci vedené pod sp. zn. KZN 981/2013, o níž dne 12. 8. 2014 a 29. 10. 2014 sepsalo

záznamy. Na základě poznatků v těchto prověrkách učiněných přijalo opatření k odstranění nedostatků při prověřování podezření ze spáchání zločinu podle § 240 odst. 1, 3 trestního zákoníku a dalších trestních činů, které měli spáchat P. K., L. D. a Z. V. Konkrétně bylo rozhodnuto o pokračování tohoto prověřování na základě záznamu o zahájení úkonů trestního řízení policejního orgánu SKPV Policie ČR ze dne 15. 10. 2012, doplněného záznamem ze dne 4. 3. 2013, s tím, že na usnesení policejního orgánu GIBS ze dne 4. 7. 2013, č. j. GI-TC-177-5/2013, o odložení věci podezření ze spáchání zločinu podle § 240 odst. 1, 3 trestního zákoníku lze pohlížet jako na rozhodnutí bezpředmětné, jež nevytváří překážku věci pravomocně rozhodnuté. S ohledem na nutnost chápat trestnou činnost všech podezřelých jako celek a na podezření z jejího spáchání policistou formou neoprávněných lustrací v Libčicích nad Vltavou, kde trestný čin vyšel najevo, by měl v dalším prověřování pokračovat policejní orgán GIBS a dozor vykonávat státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Praze. Kvůli dosavadnímu neodbornému postupu policejního orgánu GIBS však bylo rozhodnuto o odejmutí dané věci a o jejím přikázání Policii ČR, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje, služba kriminální policie a vyšetřování, oddělení hospodářské kriminality, Praha 5 - Zbraslav. Vyjde-li během prověřování najevo, že skutek, pro něhož byl podezřelý Z. V. v mezidobí pravomocně odsouzen trestním příkazem Okresního soudu Praha-západ ze dne 30. 4. 2014, č. j. 17 T 55/2014 - 601, je součástí širšího jednání s nutností jeho posouzení také jako jiného trestného činu s přísnější právní kvalifikací, bude zřejmě nutné zvažovat podmínky pro obnovu řízení v neprospěch odsouzeného. Aktuálně však podle проверки provedené Krajským státním zastupitelstvím v Praze nelze vyloučit ani to, že výsledek prověřování nepřinese změnu situace, neboť se nepodaří ztotožnit další osoby mající podíl na prověřované trestné činnosti a skutek uvedený v pravomocném odsuzujícím rozhodnutí zůstane jediným prokázaným jednáním Z. V. z trestněprávního hlediska.

Uvedená skutková zjištění vyplývají ze záznamu Krajského státního zastupitelství v Praze z dohledové проверки ze dne 12. 8. 2014, č. j. KZN 981/2013-24, ze záznamu o проверке Krajského státního zastupitelství v Praze ze dne 29. 10. 2014, č. j. KZN 1088/2014-43, z obalu a příslušných listin založených ve spisech Krajského státního zastupitelství v Praze, sp. zn. KZN 854/2012, sp. zn. KZN 931/2013 a sp. zn. KZV 59/2013, z přípisu Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 ze dne 13. 8. 2014, sp. zn. 2 ZN 4291/2012, a z výpisů z ISYZ Krajského státního zastupitelství v Praze k věcem evidovaným pod sp. zn. KZN 854/2012, sp. zn. KZN 931/2013 a sp. zn. KZV 59/2013.

Kárně obviněný se doznal k části skutku uvedenému v kárném návrhu, v níž mu bylo kladeno za vinu nevrácení dozorového spisu po odložení věci ve vztahu k podezření z daňového trestného činu. Nedokáže přesně vysvětlit, proč se tohoto pochybení dopustil. Jednou z jeho příčin může být to, že po odložení věci policejním orgánem GIBS nadále vykonával dozor nad zákonností přípravného řízení vedeného vůči bývalému policistovi Z. V., k němuž se tento dozorový spis vztahoval, přičemž pominul nutnost jeho vrácení příslušnému státnímu zastupitelství za účelem dalšího výkonu dozoru nad prověřováním trestné činnosti zbývajících dvou podezřelých. Na nekonání dozoru po odložení věci v délce jednoho roku se podstatně podílel také následný postup policejního orgánu SKPV Policie ČR, který svého dozorového státního zástupce neinformoval o vrácení věci a sám bez konzultace s ním po několika měsících postoupil věc bez dalšího prověřování jinému policejnímu orgánu, ačkoliv předtím ji předal policejnímu orgánu GIBS jako důkazně

připravenou pro zahájení trestního stíhání pro daňový trestný čin. Uvedené pochybení není podle jeho názoru natolik závažné, aby mu musela být uložena sankce uvedená v kárném návrhu.

Dále podle kárně obviněného určité podezření, že by v prověřovaném skutku mohl být spatřován i daňový trestný čin, existovalo ještě před postoupením dozorového spisu Krajskému státnímu zastupitelství v Praze. Za účelem prověření tohoto podezření dával pokyny k pátrání po pohybu vozidel policejnímu orgánu GIBS, který v tomto směru spolupracoval s policejním orgánem SKPV Policie ČR. Z hlediska subjektivní stránky skutkové podstaty trestného činu podle § 240 trestního zákoníku však nabyl přesvědčení, že se mu podaří důkazně doložit jen takovou kvalifikaci prověřované trestné činnosti, jež byla později uvedena v obžalobě. Proto byl překvapen, že policejní orgán SKPV Policie ČR zahájil úkony trestního řízení pro daňový trestný čin a věc postoupil policejnímu orgánu GIBS s podnětem na zahájení trestního stíhání. Po obdržení dozorového spisu a spisového materiálu policejního orgánu SKPV Policie ČR nezjistil nic, co by mu již dříve nebylo známo a co by mělo vést k přehodnocení jeho dosavadního názoru o nemožnosti prokázání daňového deliktu. Ačkoliv není specialistou na daňové trestné činy, postoupenou věc si ponechal a nežádal o její přidělení jinému státnímu zástupci, neboť jejím předmětem byl již prověřovaný skutek, jehož možné daňové souvislosti dříve zvažoval. Proto spis policejního orgánu SKPV Policie ČR předal policejnímu orgánu GIBS, který pokračoval v prověřování věci. Tu s policejním orgánem GIBS telefonicky a osobně konzultoval a radil se o ní i se svými kolegy, kteří se specializují na hospodářskou trestnou činnost. Při poradách mu policejní orgán GIBS sdělil, že oproti policejnímu orgánu SKPV Policie ČR nespatřuje důvody pro zahájení trestního stíhání pro daňovou trestnou činnost. Proto nechal na jeho zvážení další postup s tím, že je případně možné věc odložit. Usnesení o odložení trestní věci podezření ze spáchání zločinu podle § 240 odst. 1, 3 trestního zákoníku tedy vyplynulo z konzultací s policejním orgánem GIBS. Po obdržení tohoto usnesení jej přezkoumal a dospěl k závěru o jeho souladu se skutkovým stavem věci, neboť neexistovaly důkazy svědčící o spáchání daňového trestného činu. Následně policejní orgán GIBS zahájil trestní stíhání Z. V. pro nedaňovou trestnou činnost, která byla dostatečně prokázána a za níž byl nakonec tento bývalý policista pravomocně odsouzen.

Tvrzení kárně obviněného, že před odložením věci podezření ze spáchání zločinu podle § 240 odst. 1, 3 trestního zákoníku, jehož se měl dopustit bývalý policista Z. V., náležitě posoudil možné daňové souvislosti prověřované trestné činnosti, je v souladu s obsahem spisu Krajského státního zastupitelství v Praze, sp. zn. KZN 854/2012, který je shrnutý v záznamu téhož státního zastupitelství z dohledové проверки ze dne 12. 8. 2014.

Z uvedeného dozorového spisu, sp. zn. KZN 854/2012, totiž vyplývá, že kárně obviněný po převzetí věci k výkonu dozoru provedl dne 24. 1. 2012 vstupní prověrku, v jejímž závěru byl učiněn poznatek, že podezřelý Z. V. mohl spáchat také jiné trestné činy, kupříkladu daňové, a že se trestné činnosti mohl dopustit s jinými osobami. V dalším průběhu prověřování policejní orgán GIBS předkládal Krajskému státnímu zastupitelství v Praze podněty k vyžádání mezinárodní justiční spolupráce za účelem prověření údajů o vozidlech, neboť trestnou činností podezřelého Z. V. mohla vzniknout škoda na neuhrazené dani z přidané hodnoty. V žádosti ze dne 19. 11. 2012 o prodloužení lhůty k prověřování se policejní orgán GIBS zmiňuje, že na základě výsledku součinnosti

s policejním orgánem SKPV Policie ČR zvažuje rozšíření zahájení úkonů trestního řízení o podezření z trestného činu podle § 240 trestního zákoníku. Policejní orgán GIBS rovněž konzultoval otázku zdanění dovozu motorových vozidel s Finančním ředitelstvím pro hlavní město Prahu, což dokládá úřední záznam ze dne 10. 12. 2012. Dne 23. 1. 2013 se konalo jednání policejního orgánu GIBS s dozorovým státním zástupcem, při němž kárně obviněný udělil pokyn, aby podezření ze spáchání trestného činu podle § 240 trestního zákoníku bylo postoupeno ke zpracování útvaru pro odhalování korupce a finanční kriminality služby kriminální policie a vyšetřování. Policejní orgán GIBS odeslal tomuto specializovanému policejnímu útvaru poznatky zjištěné při prověřování možných daňových souvislostí trestné činnosti podezřelého Z. V. přípisem ze dne 25. 1. 2013, byť není zřejmé, jak bylo s tímto podáním naloženo. Dále policejní orgán GIBS informoval kárně obviněného přípisem ze dne 26. 3. 2013 o přijetí spisového materiálu policejního orgánu SKPV Policie ČR s návrhem na zahájení trestního stíhání pro trestný čin podle § 240 trestního zákoníku s tím, že tento spis byl vrácen zpět, neboť dosud není zřejmé, zda došlo či vůbec mohlo dojít k daňovému trestnému činu a pro zahájení úkonů trestního řízení ve věci podezření z jeho spáchání, které učinil policejní orgán SKPV Policie ČR, tak nebyly dány důvody. Stejně skutečnosti sdělil policejní orgán GIBS kárně obviněnému i v přípisu ze dne 29. 3. 2013, který byl reakcí na jeho telefonickou žádost ze dne 27. 3. 2013.

Jestliže tedy v rámci prověřování trestné činnosti Z. V. byla učiněna celá řada úkonů za účelem zjištění, zda při ní nedošlo k spáchání také daňového trestného činu, nelze kárně obviněnému vytýkat, že ve shodě s policejním orgánem GIBS učinil závěr o nemožnosti takové podezření důkazně doložit. Jedná se tedy o náležitě podložený právní názor kárně obviněného, který nemůže založit jeho kárnou odpovědnost. Na této skutečnosti nemůže nic změnit ani to, že kárně obviněný není specialistou na daňové trestné činy a že kromě dozorového spisu obdržel od státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 i obsáhlý spisový materiál policejního orgánu SKPV Policie ČR. Kárně obviněný totiž vysvětlil, že jej prostudoval a neučinil žádné zjištění, které by mu předtím nebylo známo a které by jej přimělo ke změně jeho právního názoru o nemožnosti prokázat spáchání daňového trestného činu, a proto stačilo pouze tento spis předat policejnímu orgánu GIBS, s nímž danou věc dále konzultoval. Dále kárně obviněný objasnil, že věc podezření ze spáchání trestného činu podle § 240 trestního zákoníku úzce souvisela s již prověřenou trestnou činností Z. V., a proto považoval za žádoucí si ji ponechat, i když není specialistou na daňové trestné činy. Rovněž není podstatný později učiněný závěr nadřízených kárně obviněného o nutnosti pokračování v prověřování podezření ze spáchání zločinu podle § 240 odst. 1, 3 trestního zákoníku, jehož se měl dopustit Z. V. společně s dalšími osobami, neboť tento úsudek vychází z jiného právního názoru a zčásti i z nových skutkových zjištění. Ostatně i při prověrce dosavadního postupu kárně obviněného při výkonu dozoru v uvedené věci byla jako zcela reálná shledána možnost, že další prověřování nepřinese žádnou změnu důkazní situace a jejího právního posouzení.

Ve vztahu k výkonu dozoru kárně obviněného nad zákonností prověřování podezření ze spáchání trestného činu podle § 240 trestního zákoníku za období ode dne 10. 4. 2013, kdy mu byl předložen dozorový spis Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2, sp. zn. 2 ZN 4291/2012, do dne 30. 8. 2013, v němž obdržel zprávu policejního orgánu

GIBS o postoupení spisového materiálu zpět policejnímu orgánu SKPV Policie ČR, tedy kárný senát neshledává kárné provinění.

Pochybení kárně obviněného, které spočívalo v nevrácení zmíněného dozorového spisu příslušnému státnímu zastupitelství po postoupení věci policejnímu orgánu SKPV Policie ČR a v jeho ponechání v jiných spisech Krajského státního zastupitelství v Praze, však dosáhlo intenzity potřebné pro naplnění příslušné skutkové podstaty kárného provinění. Větší míra závažnosti této části skutku uvedené v kárném návrhu je dána tím, že v důsledku nepostoupení věci příslušnému státnímu zastupitelství kárně obviněný i nadále vykonával dozor ve věci podezření ze spáchání trestného činu podle § 240 trestního zákoníku, při němž však byl po dobu téměř jednoho roku naprosto nečinný. V důsledku toho po delší dobu nemohlo dojít ani k posouzení otázky případného vyvolání sporu o příslušnost státních zastupitelství k výkonu dozoru v dané trestní věci ani k dalšímu prověřování podezření ze spáchání daňového trestného činu, kterému usnesení policejního orgánu GIBS o odložení věci nebránilo a k němuž bylo skutečně později přistoupeno.

Tímto skutkem kárně obviněný zaviněně porušil své povinnosti při výkonu funkce státního zástupce odpovědně plnit své úkoly a postupovat odborně, svědomitě a bez zbytečných průtahů, které jsou stanoveny v § 24 odst. 1 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství (dále jen „zákon o státním zastupitelství“). Kárně obviněný tímto zaviněným jednáním rovněž ohrozil důvěru v odbornost postupu státního zastupitelství, neboť ta v očích odborné i laické veřejnosti nepochybně mohla být snížena jeho nečinností, která měla za následek dlouhodobou absenci výkonu dozoru nad zachováváním zákonnosti přípravného řízení trestního. Jednalo se o zavinění ve formě nevědomé nedbalosti. Kárně obviněný totiž v dané situaci nevěděl, že svým jednáním může způsobit porušení nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem, neboť po postoupení věci zpět policejnímu orgánu SKPV Policie ČR zapomněl dozorový spis vrátit příslušnému státnímu zastupitelství a ponechal ho založený v jiných souvisejících dozorových spisech. Kárně obviněný však vzhledem ke své funkci státního zástupce o této své povinnosti nepochybně vědět měl a mohl. Je proto možné konstatovat, že kárně obviněný tímto svým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty kárného provinění podle § 28 zákona o státním zastupitelství.

Kárný senát vzal v úvahu doznání kárně obviněného k této části skutku uvedené v kárném návrhu, jeho součinnost při objasňování kárného provinění, jeho zavinění ve formě nevědomé nedbalosti a jeho dosavadní kárnou bezúhonnost. Dále kárný senát přihlédl k obsahu osobního spisu kárně obviněného, k jeho pracovnímu hodnocení a ke svědecké výpovědi jeho přímé nadřízené státní zástupkyně JUDr. D. K., z nichž vyplývá, že má dobré odborné znalosti, které si soustavně prohlubuje účastí na vzdělávacích akcích, že vyřizuje samostatně, na dobré úrovni a bez průtahů značné množství věcí, že u řady z nich využívá své mimořádné jazykové znalosti, že ke svěřené agendě přistupuje se zájmem o její řádné vyřízení a své závěry odpovídajícím způsobem odůvodňuje s využitím znalostí ustálené judikatury a že nemá žádné problémy v komunikaci s jinými státními zástupci, policejními orgány a veřejností.

Vzhledem k řadě skutečností svědčících ve prospěch kárně obviněného i k jeho uvážlivému přístupu k projednávané věci, jenž se projevil ve vyjádření ke kárnému návrhu

i v průběhu jednání před kárným senátem, a vzhledem k tomu, že kárným proviněním nedošlo k natolik hrubému porušení základních povinností státního zástupce, aby bylo nezbytné za něj ukládat sankci, považuje kárný senát projednání kárného provinění za postačující a od uložení kárného opatření upustil.

S ohledem na všechny uvedené skutečnosti Nejvyšší správní soud jako soud kárný podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, uznal kárně obviněného vinným kárným proviněním podle § 28 zákona o státním zastupitelství, jehož se dopustil skutkem popsáním ve výroku tohoto rozhodnutí. Současně podle § 30 odst. 2 zákona o státním zastupitelství od uložení kárného opatření upustil, neboť projednání kárného provinění považuje za postačující.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 10. listopadu 2014

JUDr. Jiří Palla
předseda kárného senátu
ve věcech státních zástupců